

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 26 d'octubre de 2017. Comença la sessió a les 10 hores i 9 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 61. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, anem a continuar el nostre treball, la sessió de ple número 61. (*S'interromp la gravació*)

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 81.231, 81.233, 81.230 i 81.232)

El senyor president:

Senyories, anem a continuar el nostre treball amb la sessió de control al president del Consell per a respondre a preguntes d'interès general de la Comunitat Valenciana.

Es reprén la sessió. (*El senyor president colpeja amb la maceta*)

Senyories, donem la paraula a la síndica del Grup Popular perquè formule la pregunta de control al president del Consell.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, president.

Done per reproduïda la pregunta.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, síndica del Grup Popular.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Molt bon dia, senyories.

Senyor president.

Senyora Bonig.

La veritat és que quan vaig llegir la pregunta em va sorprendre i vaig pensar que era la pregunta que formulava el síndic del Grup Socialista. Però ja, no, no era el síndic del Grup Socialista, perquè des que governa este govern no hi ha preguntes d'autobombo per part del grup que sus..., (*aplaudiments*) del grup de govern.

¿Sap? Mire, vosté, senyora Bonig...

El senyor president:

Senyories, ¡per favor!

El senyor president del Consell:

... vosté, senyora Bonig, ¿té consciència real del que passa en la Comunitat Valenciana? ¿Vosté té consciència que des que vosté està en l'oposició les coses funcionen millor per als valencians i les valencianes? (*Veus*) I tant i tant. (*Aplaudiments*)

Mire, hui mateix, hui mateix s'ha publicat l'enquesta de població activa de la Comunitat Valenciana. I és la Comunitat Valenciana, eixa comunitat en què *si ganaban aquellos*, bé, ja sabem quiénes, un dia anava a ser tot terrible, tot... ¿Sap el que passa? Que esta és la comunitat en què hi ha més persones que han trobat treball l'últim trimestre. 47.400 persones més que estan treballant més que el trimestre anterior. (*Aplaudiments*) I per primera vegada, per primera vegada des de 2009, per primera vegada, superem els dos milions de llocs de treball.

Això és estabilitat, senyora Bonig. Esta és la terra dels valencians, oberta i més estable que els darrers anys quan vostés governaven. No hi ha cap risc sobre l'estabilitat, sinó ben al contrari. El canvi li ha sentat molt bé a l'economia valenciana i a la societat valenciana.

¿Com va a ser inestable una terra que lidera el creixement d'ocupació? ¿Com va a ser inestable una terra on vénen empreses a invertir i a buscar seguretat jurídica? Esta terra és més estable que fa dos anys. I això ho diuen els economistes, els mitjans internacionals, ho diu el baròmetre de l'empresa familiar que representa..., que diu que vuit de cada deu de les empreses i el 82% es mostra optimista respecte al funcionament econòmic de la Comunitat Valenciana. Tot el contrari de quan vostés estaven governant.

Ho diu també el Col·legi d'Economistes, quan per primera vegada, després de vuit anys, donen aprovat l'economia valenciana.

Ho diuen els mitjans internacionals, com el *Financial Times*, que situa la Comunitat Valenciana com a exemple de la recuperació econòmica d'Espanya. ¿Sap què exemplificava quan vostés governaven el *Financial Times*? ¿Sap el que dia? Que la Comunitat Valenciana era l'exemple del col·lapse i la corrupció. (*Aplaudiments*) Això era el que dia *Financial Times*. I ¿sap el que diu també el *Financial Times*? Que esta millora de l'economia valenciana té molt a vore en el canvi en la gestió política.

Vosté porta des del principi dient el mateix. Però ¿sap el que passa? La realitat la desmentix cada dia.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Popular, té la paraula per a acabar de formular la pregunta.

La senyora Bonig Trigueros:

Buenos días, molt honorable president.

Vicepresidenta.

Consellers.

Claro que conozco esta comunidad, señor presidente. No hago como su gobierno, donde el 70% de los 542 municipios de la Comunidad Valenciana no han recibido la visita de ningún alto cargo de La Generalitat, claro. (Aplaudiments)

Los datos del *Financial Times*, perfecto. ¿Cuánto nos ha costado a los valencianos? Así también hacen propaganda de uno, así también hacen buena propaganda de uno. (Aplaudiments) Se gastan ustedes más en publicidad institucional que en pobreza.

Pero, vamos, señor presidente, vamos a lo realmente importante. La realidad desmiente sus datos. Le voy a dar algunos datos.

Mire, en el acto administrativo y político más importante de un gobierno, que es el presupuesto, ¿eh?, el más importante, denota en este tercer año del renacimiento, que deberían ser los presupuestos del tercer año del renacimiento de la comunidad, denotan dos cosas: que ustedes no trabajan y que tienen un lío monumental. Mire, presidente, no trabajan, no existe Consell, no existe presidente.

Señora Oltra, menos fiesta y menos plató y más trabajar, más gestión en centros de menores, (aplaudiments) que es usted gobierno, no pancarta.

Y el lío interno, no voy a repetir las palabras del señor Estañ, y del señor Mata y del señor Ferri. Simplemente les doy...

Pero más datos. 233.000 niños en riesgo de pobreza infantil, un millón y medio de valencianos en riesgo de pobreza. El 30%, dos puntos por encima de la media nacional. La red europea de lucha contra la pobreza.

Mire usted, la Comunidad Valenciana, el segundo trimestre de 2017, es la tercera comunidad con más desahucios; la segunda comunidad que más tardamos en pagar a los proveedores en agosto, 57 días frente a los 29 de media. Llevan ustedes, los del *Titanic*, los que venían a abrir portes i finestres, diez sentencias condenatorias por opacidad y por limitar derechos a la oposición. (Aplaudiments) Señor conseller de transparencia, ¿qué hace usted? ¿Para qué sirve esta conselleria?

Y en quinto lugar, sus socios de gobierno, Compromís y Podemos, ¿sabe qué le piden en el Senado? Que el senador territorial, el presidente Joan Lerma, no vote a favor del 155.

¿Se imagina usted si el señor Sánchez le hubiese hecho caso cuando usted presidente quería ir a las elecciones generales coaligado con Podemos y Compromís a la valenciana? ¡Menos mal que lo paró el señor Sánchez! ¡Menos mal! Porque hoy usted, el PSPV, tendría un problema.

Pero, mire, usted no puede seguir así, presidente, siendo preso de este chantaje de sus socios.

¿Se acuerda de aquella frase apocalíptica de Lenin de «¿libertad para qué?»? Pues, presidente, para que usted sea libre, para que usted ejerza como presidente, para que destituya al señor Nomdedéu que es un peligro público, (aplaudiments) que se ha dejado sin gastar 248 millones de los 365 del Servef.

Presidente –se lo dije en el debate de política general–, no pase a la historia como ser el presidente que vendió su partido, al PSPV y a esta tierra, a los separatistas de Compromís y Podemos. Pero no se lo digo yo, se lo dicen sus cargos, sus cargos del PSPV, especialmente en Alicante, que me dicen: «Isabel, haz algo, no permitas que se venda el PSPV a Compromís.» (Aplaudiments) ¡Sí, presidente! ¡Sí, presidente!

Pero, mire, presidente, le voy a leer lo que dice un libro.

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora Bonig Trigueros:

«Comença un partit –lo que se está dando en las escuelas y en los institutos valencianos–, comença un partit de la selecció espanyola contra Nigèria, marca un gol Espanya i jo m'enfade. Doncs mira, ¿sap per què vaig amb la selecció de Nigèria? ¿Saps per què? Perquè, que jo sàpiga Nigèria, no ens ha imposat el seu idioma, ni ens sagna amb impostos, ni té cap exercit instal·lat en la casa nostra? ¿Pots dir tu el mateix dels teus amics espanyols?».

Esto, señor conseller, señor presidente, es adoctrinamiento y odio, el mismo que implantaron los nacionalistas catalanes y quieren aquí. (Aplaudiments) Dígame qué va a hacer usted.

Pero, presidente, no se preocupe, no se preocupe, nosotros queremos ayudarle. Y mire usted, le voy a dar seis razones por las cuales, si lo acepta, y lo va a aceptar, vamos a apoyar los presupuestos. El Partido Popular no solo critica, quiere colaborar, quiere ayudarle a usted y a esta tierra.

Uno. Eliminar la tasa turística. Usted está conmigo, porque el secretario autonómico, señor Colomer, lo dijo.

En segundo lugar, acabar con el chantaje lingüístico, mantener las dos líneas. El 80% de los nuevos colegios de las asignaturas en inglés y un plan de apoyo al valenciano en las zonas castellanoparlantes. Usted está conmigo.

En tercer lugar, apoyo al cambio del modelo de financiación. No me diga que usted no lo quiere.

En cuarto lugar, el dinero de «tele Oltra», que usted no lo quiere, pues mire, para los autónomos, para la contratación indefinida de los mayores de cuarenta y cinco años, para ampliar la tarifa plana a los autónomos dos años.

En quinto lugar, eliminación del impuesto de sucesiones...

El senyor president:

Señoría.

La senyora Bonig Trigueros:

... y el impuesto de patrimonio.

Y los 384 millones de chiringuitos en agencias que le piden sus socios –¿sabe usted?–, 134 para acabar con las listas de espera y 250 para acabar con todos los colegios. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

Presidente, queremos ayudarle. Si usted acepta estas condiciones, el Partido Popular está aquí para aprobarle los presupuestos, en beneficio de los valencianos y de esta tierra.

Muchas gracias, presidente. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, continuem la sessió de control.

Amb el mateix silenci i respecte escoltarem la resposta del president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Mire, de veritat, si totes les veritats que vosté diu és com la del *Financial Times* estem malament. Vosté haurà de dir quants de diners li ha donat la Generalitat valenciana al *Financial Times*. I com que no li hem donat cap, una vegada més ha mentit. (Aplaudiments) Ni un euro, ni un euro.

Però és igual, és que, vaja, és que ja, de veritat, vosté –no sé si...– quan estan parlant a vegades dels antisistemes és que

vosté ja està totalment fora de l'antisistema. És que quèstionar el *Financial Times*, ja és..., oiga, es más sistema que el sistema, pero bueno...

Mire, respecte als pressupostos, respecte als pressupostos. El que sí que està clar és que no hi ha pressupostos ni projecte de pressupostos ¿sap a quin govern és? Al Govern d'Espanya. Al Govern d'Espanya no hi ha pressupostos, (aplaudiments) no s'han presentat els pressupostos. No hi ha majoria suficient per als pressupostos. Per tant, és una qüestió que...

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor president del Consell:

... no hi ha pressupostos a Espanya. Ací farem tot el possible i estic segur que hi hauran pressupostos. A banda que com, és veritat, vostés si tenen aportacions per a votar els pressupostos, jo crec que hi ha algunes aportacions que poden fer, que ¡tant de bo!, de veritat, vostés també se sumaren, perquè seria bo. Sí que seria una gran mostra per a la confiança i per a l'estabilitat de la Comunitat Valenciana que tots els grups polítics recolzaren els pressupostos de La Generalitat, seria molt positiu per a la Comunitat Valenciana. (Aplaudiments)

Mire, respecte, respecte..., és que no vull deixar-me –perquè com ha parlat de moltes coses–, no vull deixar-me una cosa que és bastant important. Això de l'adoctrinament, ¿no?

Fa uns moments el senyor Méndez de Vigo ha dit públicament que no existix adoctrinament a les aules. (*Veus*) Méndez de Vigo, un peligroso izquierdista.

Mire, no hem canviat els llibres, so sé com vol que li ho diga. Pot portar ací vosté tots els llibres que vulga. ¡No s'ha canviat ni un text! Per tant, com és possible que el que era bo quan era la consellera la senyora Catalá ara siga roí. No, o era roí o era bo. I aixina estem.

I li vaig a dir una cosa. Efectivament, nosaltres estem generant, entre tots –no, no, no sols el govern valencià–, entre el conjunt de la societat valenciana estem generant un espai de confiança. «Caixabank da un voto de confianza sobre la estabilidad en la Comunidad Valenciana.» Jo crec que són bones notícies, encara que les causes siguin negatives.

Per tant, esta és una comunitat més estable, més honrada i una comunitat que practica permanentment el diàleg; amb vosté també, senyora Bonig.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyories, escoltarem amb silenci i respecte a l'oradora, diputada Beatriz Gascó.

Senyories, continuem el debat.

Senyora Gascó, té vosté la paraula.

La senyora Gascó Enríquez:

Mire, señor presidente, esta sesión de control es al presidente, y por eso me gustaría que me respondiera usted. Porque el señor Marzà, el responsable de la catalanización de los alumnos valencianos, no puede ni debe contestar. Porque los materiales que ahora se están introduciendo catalanistas esos no estaban antes y tampoco estaban en los libros de texto, están ahora, señor Puig, cosa que usted por lo visto no tiene ni idea. (*Veus*)

Estamos asistiendo, un día sí y otro también, y usted parece que no se entera, a la clonación, a la imitación del modelo catalán en los centros de la Comunidad Valenciana. Y está generando un gran rechazo por parte de la sociedad, que es la que está rechazando su modelo todos los días.

Y mire, en la procesión cívica del 9 de Octubre los que no íbamos en autobús y pudimos escuchar *a la veu d'un poble*, la gente gritaba que «*som valencians, mai catalans.*» Y los valencianos lo que quieren es que el gobierno valenciano defienda a los valencianos. Y esto que puede parecer una obviedad, es algo que es totalmente necesario mientras tengamos un *conseller* de educación que defiende el nacionalismo y el separatismo más radical y que intenta trasladar todos los días esa ideología con los problemas que ha causado a nuestros centros y a nuestros niños.

Y por eso le pregunto: ¿qué va a hacer para que no se propague el nacionalismo separatista en nuestras aulas? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà l'honorble conseller d'educació, cultura i esports.

Senyories, amb el mateix respecte i silenci escoltarem el conseller.

Senyor conseller, quan vosté vulga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Veig que vosté no agarrava el telèfon, tampoc li l'agarra al ministre, perquè el que acaba de dir el ministre (*rialles i aplaudiments*) és precisament que en les escoles no n'hi ha adocrinament. I això ho ha dit el senyor ministre.

Per tant, jo crec que vostés deurien deixar passar ja eixes *soflames* que fan i deixar els mestres tranquil·ls. Ja li ho vaig dir ahir, els mestres no es toquen, els mestres no es toquen. Vostés els despedien, i eixa és la major inestabilitat que pot tindre una persona, quedar-se sense treball. Vostés van tirar al carrer vora cinc mil persones; ara n'hi han, en este govern, el que dóna estabilitat, més de 4.508 treballadors més (*veus*) en pública...

El senyor president:

Senyoria...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...i en concertada. (*Aplaudiments*) En la pública més i en la concertada més. Major estabilitat, major treball per a totes i tots.

I moltes vegades vostés parlen també de la inestabilitat en les empreses. El president li ho ha explicat molt bé. Mire vosté, (*veus*) mire vosté la inestabilitat que generaven...

El senyor president:

Senyoria, ¡per favor!

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

... L'any 2014, en què vosté era directora general, se van gastar 15 milions d'euros en infraestructures educatives. Enguany ja n'hi han adscrits i assignats 72 milions. Eixa és la inestabilitat del Partit Popular, esta és l'estabilitat del govern del botànic. (*Veus i aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, escoltarem amb el mateix silenci i respecte a l'oradora María José Catalá.

Senyora Catalá, té vosté la paraula.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, president.

Señor presidente, nos hacemos cargo de lo que debe ser gobernar con Compromís, ¿no? Un partido que les llama traidores, cuando ustedes tienen sentido de estado; un partido que les coloca en la situación de segundones, humillándolos y degradándolos en materia educativa –por cierto, señor

Marzà, el mayor pirata que ha tenido esta comunidad es su secretario autonómico, que cobraba de aquí para trabajar en Blanquerías-; (aplaudiments) además, un partido, señor presidente, que está rompiendo absolutamente su discurso social.

Yo me imagino, ¿qué pensará usted? ¿Qué pensó usted cuando vio a ese mayor en una residencia pública tirado en el suelo por falta de gestión de la señora Oltra? (Veus) ¿Qué pensó, qué pensó, señor presidente?

¿O qué piensa cuando le cuentan que esta semana ha habido un congreso nacional y europeo de centros especiales de empleo en nuestra comunidad y su gobierno no ha asistido, porque se les cae la cara de vergüenza? Porque resulta que les están confiscando sus salarios a los discapacitados. Pero no han cumplido con la resolución de Las Cortes, que les deben a 200 discapacitados el salario de 2016 y a más de 6.000 el de 2017.

Señor presidente, ¿piensa usted revocar las competencias de Compromís y piensa usted llevar el mando de esta comunidad?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà... La vicepresidenta del Consell li contestarà.

La senyora vicepresidenta del Consell:

Gràcies, senyor president.

«Queda abrumadoramente acreditada la existencia de la caja B del Partido Popular.» (Aplaudiments i veus) «Hay sobrada prueba de que el PP se ha beneficiado de la actividad delictiva.» (Veus) «Gürtel es una red corrupta, creada para realizar una actividad duradera para delinuir.» «Los acusados han atentado contra el estado de derecho.» (Se sent una veu que diu: «Los menores.»)...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora vicepresidenta del Consell:

... açò, senyora Catalá, (protestes) açò és el que ha humilitat durant anys el poble valencià, la seu actitud delictiva durant anys. (Aplaudiments i protestes) I açò, açò...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora vicepresidenta del Consell:

..., senyora Catalá no ho tapa ninguna bandera, (se sent una veu que diu: «Los menores») més que la bandera de la vergonya.

I del social i les persones amb diversitat funcional, (veus) no se preocupe. Nosaltres hem eliminat el copagament confiscatori que posaren vostés. (Aplaudiments i protestes) Nosaltres hem augmentat places. Nosaltres, ara, tenim vora 60.000 persones en el sistema de dependència, (veus) persones que vostés deixaren abandonades...

El senyor president:

Senyories.

La senyora vicepresidenta del Consell:

... i que ara tenen una resposta. (Protestes i aplaudiments)

El senyor president:

Senyories, per favor... (Pausa)

Continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula, en nom del Grup Compromís, el seu síndic, (veus) senyories, el síndic, el senyor Ferri.

Senyor Ferri, quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Sí, gràcies. Un segon, que prenga un poquet d'aigua.

Gràcies, senyor president.

President de La Generalitat.

En esta ocasió, des de Compromís, volem parlar de la Constitució. I, més concretament, volem saber la seu valoració sobre els incompliments del govern central d'esta mateixa, de la Constitució, i com afecta això a la qualitat de vida dels valencians i les valencianes.

Així que nosaltres no anem a parlar de banderes gegants, d'eixes que alguns utilitzan per a tapar la seu corrupció, d'eixes que alguns utilitzan quan volen tapar titulars com els que hem llegit els últims dies, que acaba de llegir la vicepresidenta, com aquell que deia *anticorrupción*: «Ha quedado plena y abrumadora-mente acreditada la caja B del Partido Popular con los papeles de Bárcenas.» O la última palabra de fiscalía en Gürtel: «Fue un meca-nismo para obtener contratos a cambio de sobornos a autorida-des del Partido Popular.» (Aplaudiments) ¡Ai!, si és que no n'hi ha prou bandera per a tapar tanta corrupció i tanta mangarrufa.

Senyor president, tampoc anem a parlar de los patriotas de hojalata, d'eixos que porten la polsereta en la bandera